

Chalmers was niet in de gelegenheid om aan deze besprekingen deel te nemen, doch zette zijn gedachten op papier in een uitvoerige uiteenzetting, in 1846 verschenen onder de titel 'On the Evangelical Alliance, its design, its difficulties, its proceedings and its prospects, with practical suggestions'.¹⁴ Chalmers stelt hierin voorop, dat openbaarmaking van de in wezen al onder de christenen bestaande eenheid eerst mogelijk is als allen gaan leven uit de Heilige Schrift en de confessies als secundair gaan beschouwen. Hij zag er dan ook weinig heil in om één confessie bindend voor alle kerken te verklaren. Wel wilde hij komen tot de formulering van een oecumenische norm, op grond waarvan men - met behoud van eigen confessie - kon samenwerken.

Voor de Evangelische Alliantie zag Chalmers tweeërlei doel: de vorming van een 'great Anti-Popish Association' (tegen een openlijk en een verkapt Pausdom) en voorts moest zij een 'Home Mission' zijn, opdat door de kerken gezamenlijk apostolaat kon worden bedreven. De Evangelische Alliantie, zo meende Chalmers, had met een positieve boodschap uit te gaan onder de volkeren.¹⁵

Op een volgende conferentie, gehouden van 19 augustus tot 2 september 1846 te Londen, werd de Evangelische Alliantie geconstitueerd.¹⁶ Ruim 900 afgevaardigden van vijftig verschillende kerken, overwegend uit Amerika en Groot-Brittannië, waren aanwezig. Onder hen bevonden zich episcopalen, methodisten, presbyterianen, baptisten, independenten, lutheranen en hernhutters.¹⁷ Ook de 'Dutch Reformed Church' was tegenwoordig, welke in die tijd zelfstandig naast de Nederlandse Hervormde Kerk fungeerde.¹⁸ Onder de deelnemers van het vasteland treffen wij bekende Réveilfiguren als F.A.G. Tholuck, F.W. Krummacher en Adolphe Monod aan.¹⁹

Op de Londense conferentie werden de naam, de aard en de organisatie van de Evangelische Alliantie definitief vastgelegd. Naar haar aard bedoelde zij geen unie van evangelische groepen of een verzameling officiële vertegenwoordigers der kerken te zijn, maar een vrijwillig samengaan van gelovige christenen onder het motto: 'Unum corpus sumus in Christo'. De Evangelische Alliantie wilde dus geen bond van kerken zijn. Toch zagen velen in haar een bevestiging van de verwachting dat

14. De Bruijn, a.w., 226.

15. De Bruijn, a.w., 226v. Chalmers' ideaal van het gezamenlijk apostolaat van de kerken via de Alliantie ging niet in vervulling (De Bruijn, a.w., 232).

16. L.W. Bakhuizen van den Brink, a.w., 8; De Bruijn, a.w., 228; Kalmijn, a.w., 197. Cohen Stuart, a.w., III, vermeldt deze conferentie niet!

17. De Bruijn, a.w., 228.

18. L.W. Bakhuizen van den Brink, a.w., 8, noot 1.

19. De Bruijn, a.w., 228.